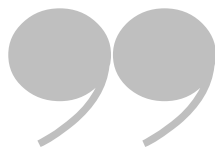

GÉCZI JÁNOS

A szerzőhöz

Kiderült, hogy napjaid szövege
teljes egészében felbontható
a rég holt szerzőktől származó idézetekre.
Vén vagy, miként az öntözővíz,
az idő szüntelen apaszt,
mint amit lukas vederben tartanak.
Nincs tenni mit, ugyanarra a málló,
szín és fonákja egy papírra tapadsz.
Bármelyik körző és vonalzó rajzolt újra,
a derékszögű háromszög oldalaira ülő holdak
területének összege,
akárhogyan is mérted azokat másként,
azonos a háromszög területével.

Voltaképpen megkapók
a szöveg margójára rajzolt szörnyek
és a hangokká mondható betűk közti,
a szépségükkel büszkélkedő szóközők.

Létezel-e, mint egy vers a nyelv felszíne alatt?
Olyan formázó vagy, aki elpihen
a teremtett formában?
Démon, aki azonnal életre kelti
a megfelelő dolgokból
jól összeállított képet?
Minden, ami létező, egyfajta rálátás a mindenségre?

Semmi vagy így is, úgy is a végtelenséghez,
minden a semmihez viszonyítva,
még ha állsz is középen!
Innen és onnan is távol.